

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDÈNCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació

RESOLUCIÓ de 4 d'octubre de 2004, de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, per la qual s'establixen els servicis essencials mínims, amb ocasió de la vaga plantejada en l'empresa Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana (FGV), que afecta tot el seu personal en els provincies d'Alacant i València i es xifra en prop de 1.300 els treballadors afectats. [2004/X10226]

Vist l'escrit de comunicació de vaga de 27 de setembre del 2004, subscrit per Jaime Baeschlin Martínez, en representació del Sindicat Independent Ferroviari (SIF); Pedro Castillo Serrano, en representació de la Federació Provincial de Transports i Telecomunicacions d'UGT; i José Soto Hernández, en representació del Sindicat Ferroviari (SF), que anuncia convocatòria de vaga, plantejada en l'empresa Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana (FGV) que afectarà tot el seu personal a les provincies d'Alacant i València, i es xifra en prop de 1.300 els treballadors afectats per la present convocatòria, en els dies i les hores que es detallen tot seguit:

Dates	València
8 d'octubre	De 20.00 a 00.00
9 d'octubre	De 00.00 a 03.00
9 d'octubre	De 20.00 a 00.00
10 d'octubre	De 00.00 a 03.00

I havent complert el preavis preceptiu establert en la legislació vigent.

Atés que s'ha intentat la mediació del Tribunal d'Arbitratge Laboral, sense que s'haja aconseguit acord, en la reunió realitzada el dia de la vista: 23 de setembre de 2003.

Atés que no s'ha aconseguit tampoc acord en la reunió conciliatòria realitzada el dia 4 d'octubre de 2004, que ha tingut lloc a la seu de la Direcció General de Treball i Seguretat Laboral, a efectes d'aproximar les postures en els servicis mínims que cal establir.

Atés que l'empresa FGV presta el servici públic de transport de viatgers a distintes poblacions de la Comunitat Valenciana, que afecta no sols la seua activitat laboral i econòmica, sinó també la lliure circulació i accés al treball dels usuaris, i particularment d'aquells que no disposen de mitjans propis de locomoció i necessiten desplaçar-se per diferents motius i que d'això es deriva el caràcter essencial de la prestació d'estos servicis per a la Comunitat.

Vist que la competència per a establir les mesures necessàries per al funcionament del servici públic prevista en l'article 10 del Reial Decret Llei 17/1977, de 4 de març, correspon al Consell de la Generalitat Valenciana i per delegació a la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, en virtut del que disposa el Reial Decret 4.105/1982, de 29 de desembre, el Decret 8/2004, de 3 de setembre, del president de la Generalitat Valenciana sobre assignació de competències, i el Decret 112/2003, del Govern Valencí, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, i de conformitat amb el que establixen els articles 28.2, 148.1.5a i 149.1.7a de la Constitució Espanyola i l'article 33.1 i 38 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana aprovat per Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol.

Vist que com que qualsevol altre dret fonamental reconegut en la Constitució, el de vaga (art. 28.2 CE), no és absolut i il·limitat, sinó que el seu abast, jerarquia i «limitabilitat» tenen diferent significació, per la qual cosa, d'acord amb la doctrina del Tribunal Suprem, ha d'establir-se una graduació jeràrquica entre estos, atent a les «característiques» dels que estan en pugna (STS 29-V-95, RJ 4395).

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Conselleria de Economía, Hacienda y Empleo

RESOLUCIÓN de 4 de octubre de 2004, de la Conselleria de Economía, Hacienda y Empleo, por la que se establecen los servicios esenciales mínimos, con ocasión de huelga planteada en la Empresa Ferrocarriles de la Generalitat Valenciana (FGV), afectando a todo el personal de la misma en las provincies de Alicante y Valencia, cifrándose en alrededor de 1.300 trabajadores afectados. [2004/X10226]

Visto el escrito de comunicación de huelga de 27 de septiembre del año en curso, suscrito por Jaime Baeschlin Martínez, en representación del Sindicato Independiente Ferroviario (SIF), Pedro Castillo Serrano, en representación de la Federación Provincial de Transportes y Telecomunicaciones de UGT, y José Fernando Soto Hernández en representación del Sindicato Ferroviario (SF), que anuncia convocatoria de huelga, planteada en la Empresa Ferrocarriles de la Generalitat Valenciana (FGV) que afectará a todo el personal de la misma en las provincies de Alicante y Valencia, cifrándose en alrededor de 1.300 trabajadores afectados por la presente convocatoria, en los días y horas que se reseñan a continuación:

Fechas	Valencia
8 de octubre	De 20.00 a 00.00
9 de octubre	De 00.00 a 03.00
9 de octubre	De 20.00 a 00.00
10 de octubre	De 00.00 a 03.00

Y habiendo dado cumplimiento al preaviso preceptivo establecido en la legislación vigente.

Resultando que se ha intentado la mediació del Tribunal de Arbitraje Laboral, sin que se haya conseguido acuerdo, en la reunión celebrada el día de la vista: 24 de septiembre de 2003.

Resultando que no se ha logrado tampoco acuerdo en la reunión conciliatoria celebrada el día 4 de octubre de 2004, que ha tenido lugar en la sede de la Dirección General de Trabajo y Seguridad Laboral, a efectos de aproximar las posturas en los servicios mínimos a establecer.

Resultando que la empresa FGV presta el servicio público de transporte de viajeros a distintas poblaciones de la Comunidad Valenciana, afectando no solo a la actividad laboral y económica de la misma, sino también a la libre circulación y acceso al trabajo de los usuarios, y particularmente de aquellos que no disponen de medios propios de locomoción y precisan desplazarse por diferentes motivos derivándose de ello el carácter esencial de la prestación de estos servicios para la Comunidad.

Considerando que la competencia para establecer las medidas necesarias para el funcionamiento del Servicio Público prevista en el artículo 10 del Real Decreto Ley 17/1977, de 4 de marzo, corresponde al Consell de la Generalitat Valenciana y por delegación a la Conselleria de Economía, Hacienda y Empleo, en virtud de lo dispuesto en el Real Decreto 4.105/1982, de 29 de diciembre, en el Decreto 8/2004, de 3 de septiembre, del presidente de la Generalitat Valenciana, sobre asignación de competencias, y el Decreto 112/03, del Gobierno Valenciano, por el que se aprueba el Reglamento Orgánico y Funcional de la Conselleria de Economía, Hacienda y Empleo, y de conformidad con lo establecido en los artículos 28.2, 148.1.5ª y 149.1.7ª de la Constitución Española y los artículos 33.1 y 38 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, aprobado por Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio.

Considerando que como cualquier otro derecho fundamental reconocido en la Constitución, el de huelga, (art. 28.2 CE), no es absoluto e ilimitado, sino que en su alcance, jerarquía y «limitabilidad», ostentan diferente significación, por lo que, de acuerdo con la doctrina del Tribunal Supremo, debe establecerse una graduación jerárquica entre los mismos, atendiendo a las «características» de los que están en pugna (STS 29-V-95, RJ 4395).

En la limitació de l'exercici de vaga per altres drets i pel respecte de béns constitucionalment protegits, el Tribunal Constitucional ha determinat en la important sentència de 8 d'abril de 1981, desplegada posteriorment, entre altres, per les sentències núm. 26 i 33/81, 51 53/86, 27/89 i 43/90, que en la mesura en què la destinatària, i creditora dels servicis afectats per la vaga és la comunitat sencera i que estos són al mateix temps essencials per a ella, aquella no pot imposar el sacrifici dels interessos dels destinataris dels servicis mencionats, entenent que el dret de la comunitat a estes prestacions vitals és prioritari respecte del dret de vaga, sense que, d'altra banda, la consideració d'un servici com essencial signifiqui la supressió d'este dret per als treballadors ocupats en el dit servici, sinó només l'adopció de les garanties necessàries per al seu manteniment; assenyalant-se finalment que si la vaga ha de mantindre una capacitat de pressió suficient com per a aconseguir els seus objectius enfront de l'empresa, en principi destinatària del conflicte, no ha de ser-li afegida la pressió addicional del dany innecessari que sofrir la comunitat com a usuària dels servicis públics.

Vist que d'acord amb doctrina constitucional reiterada, la naturalesa essencial d'un servici, ho és, no tant per la naturalesa de l'activitat que es realitza, sinó per la dels interessos a la satisfacció de la qual es dirigeix la prestació de què es tracta, i que han de ser essencials els béns i interessos satisfets, perquè el servici siga essencial, la qual cosa ens situa en el lliure exercici dels drets fonamentals i de les llibertats públiques i en el lliure gaudi dels béns constitucionalment protegits, que en l'àmbit en què es concreta esta resolució, es tradueix en la llibertat de moviment en condicions de seguretat en el territori afectat per la vaga convocada, la qual cosa obliga a considerar l'extensió territorial, la duració temporal, el personal afectat i l'existència de circumstàncies concurrents, perquè no és òbviament el mateix una vaga d'unes hores, que una de caràcter indefinit, o que afecte algunes línies, o que s'estenga a la totalitat de la xarxa, o que afecte alguns o tots els membres del personal.

Vist que la lliure circulació i accés al treball, així com la llibertat de desplaçament dels ciutadans i també la classe i el nombre de treballs que hagen de realitzar-se per a cobrir els drets i llibertats que el servici satisfà, així com el tipus de garanties que ha d'adoptar-se, no poden determinar-se de forma apriorística, sinó després d'una valoració i ponderació dels béns i/o drets afectats, de l'àmbit personal, funcional o territorial de la vaga, de la seua duració i la resta de circumstàncies que concorren per a aconseguir el major equilibri entre el dret de vaga i aquells altres béns que el mateix servici essencial satisfà (Sentència del Tribunal Superior de Justicia de Madrid de 12.11.1997, núm. 1.147/1997).

Vist que si bé la continuïtat del servici ha de quedar assegurada durant la vaga, l'establiment dels servicis mínims ha de realitzar-se amb un criteri restrictiu, sense pretendre aconseguir el nivell de funcionament habitual, i que ha d'existir una raonable adequació o proporcionalitat entre la protecció de l'interés de la comunitat i la restricció imposada a l'exercici del dret de vaga, entre els sacrificis que s'imposen als vaguistes i els que patisquen els usuaris (SSTC 51/86, 53/86, i 123/90, entre altres).

De tot el que s'ha assenyalat es conclou que en l'adopció de les mesures necessàries per a assegurar-ne el funcionament, segons estableix el paràgraf segon de l'article 10. del RD 17/1977 mencionat, ha de conjuguar-se l'atenció dels servicis essencials per a la comunitat amb l'exercici del dret de vaga dels treballadors per a la defensa dels seus interessos, per la qual cosa s'ha de limitar este en la justa i estricta mesura per al manteniment del dit servici, manteniment que implica únicament la prestació dels treballs necessaris per a la cobertura mínima dels drets, llibertat o béns que el mateix servici satisfà, però sense aconseguir el nivell de rendiment habitual, ni assegurar el seu funcionament normal. El Tribunal Constitucional estableix que els servicis mínims afecten la part de l'activitat que es jutja no susceptible d'interrupció per a no danyar irremediablement els drets fonamentals, les llibertats públiques i els béns protegits constitucionalment.

En la limitación del ejercicio de huelga por otros derechos y por el respeto de bienes constitucionalmente protegidos, el Tribunal Constitucional ha determinado en su importante Sentencia de 8 de abril de 1981, desarrollada posteriormente, entre otras, por las Sentencias nº 26 y 33/81, 51 53/86, 27/89 y 43/90, que en la medida en que la destinataria, y acreedora de los servicios afectados por la huelga es la comunidad entera y que éstos son al mismo tiempo esenciales para ella, aquella no puede imponer el sacrificio de los intereses de los destinatarios de los citados servicios, entendiendo que el derecho de la comunidad a estas prestaciones es prioritario respecto del derecho de huelga, sin que, por otra parte, la consideración de un servicio como esencial signifiqui la supresión de este derecho para los trabajadores ocupados en tal servicio, sino solo la adopción de las garantías precisas para su mantenimiento; señalándose finalmente que si la huelga ha de mantener una capacidad de presión suficiente como para lograr sus objetivos frente a la empresa, en principio destinataria del conflicto, no debe serle añadida a la misma la presión adicional del daño innecesario que sufre la comunidad como usuaria de los servicios públicos.

Considerando que de acuerdo con doctrina constitucional reiterada, la naturaleza esencial de un servicio, lo es, no tanto por la naturaleza de la actividad que se despliega, sino por la de los intereses a cuya satisfacción se dirige la prestación de que se trata, debiendo ser esenciales los bienes e intereses satisfechos, para que el servicio sea esencial, lo que nos sitúa en el libre ejercicio de los derechos fundamentales y de las libertades públicas y en el libre disfrute de los bienes constitucionalmente protegidos, que en el ámbito en el que se concreta esta resolución, se traduce en la libertad de movimiento en condiciones de seguridad en el territorio de afectado por la huelga convocada, lo que obliga a considerar la extensión territorial, la duración temporal, el personal afectado y la existencia de circunstancias concurrentes, pues no es obviamente lo mismo una huelga de unas horas, que una de carácter indefinido, o que afecte a algunas líneas, o que se extienda a la totalidad de la red, o que afecte a algunos o a todos los miembros del personal.

Considerando que la libre circulación y acceso al trabajo, así como la libertad de desplazamiento de los ciudadanos y también la clase y número de trabajos que hayan de realizarse para cubrir los derechos y libertades que el servicio satisface, y el tipo de garantías que ha de adoptarse, no pueden determinarse de forma apriorística, sino tras una valoración y ponderación de los bienes y/o derechos afectados, del ámbito personal, funcional o territorial de la huelga, de su duración y demás circunstancias que concurren para alcanzar el mayor equilibrio entre el derecho de huelga y aquellos otros bienes que el propio servicio esencial satisface (Sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Madrid de 12-11-1997, nº 1.147/1997).

Considerando que si bien la continuidad del servicio debe quedar asegurada durante la huelga, el establecimiento de los servicios mínimos ha de realizarse con un criterio restrictivo, sin pretender alcanzar el nivel de funcionamiento habitual, debiendo existir una razonable adecuación o proporcionalidad entre la protección del interés de la comunidad y la restricción impuesta al ejercicio del derecho de huelga, entre los sacrificios que se imponen a los huelguistas y los que padezcan los usuarios (SSTC 51/86, 53/86, y 123/90, entre otras).

De cuanto se ha señalado se concluye que en la adopción de las medidas necesarias para asegurar el funcionamiento de los mismos, según establece el párrafo segundo del art. 10. del RD 17/1977 mencionado, debe conjugarse la atención de los servicios esenciales para la comunidad con el ejercicio del derecho de huelga de los trabajadores para la defensa de sus intereses, por lo que se debe limitar éste en la justa y estricta medida para el mantenimiento de dicho servicio, mantenimiento que implica únicamente la prestación de los trabajos necesarios para la cobertura mínima de los derechos, libertad o bienes que el propio servicio satisface, pero sin alcanzar el nivel de rendimiento habitual, ni asegurar su funcionamiento normal, estableciendo el Tribunal Constitucional que los servicios mínimos afectan a la parte de la actividad que se juzga no susceptible de interrupción para no dañar irremediadamente los derechos fundamentales, las libertades públicas y los bienes protegidos constitucionalmente.

Vist això, els dies i les hores de vaga convocats, on és tradicional l'afluència massiva de persones amb motiu de les celebracions commemoratives de la festivitat del 9 d'octubre, i els centres de treball i el personal afectat, tenint en compte el fet que són en part dies festius, de gran afluència de viatgers, tenint en compte, així mateix, que en la fixació dels servicis mínims no s'ha d'impedir ni menyscabar l'exercici del dret de vaga, s'han fixat servicis mínims en percentatge d'un 60% de les circulacions regulars, de 20.00 hores a 00.00 hores, els dies 8 i 9 d'octubre i únicament per a la franja de 00.00 hores a 03.00 hores, els dies 9 i 10 d'octubre, autoritzant les circulacions de trens i tramvies que havent iniciat el seu recorregut en la franja anterior hagen d'acabar-lo dins d'esta conforme als gràfics ja existents. En relació amb els servicis de manteniment d'instal·lacions fixes i tallers, tenint en compte la seua naturalesa, per a garantir la mínima seguretat i l'atenció d'incidències que es puguen produir, es considera imprescindible establir uns mínims consistents en els d'un dia festiu, per a la franja horària de 20.00 hores a 00.00 hores, els dies 8 i 9 d'octubre, i del 50% dels treballadors que integren les Brigades d'Atenció Permanent amb un mínim de dues persones per a la franja horària de 00.00 hores a 03.00 hores, els dies 9 i 10 d'octubre, tot això amb la finalitat de fer compatible el dret de vaga dels treballadors i el dret de l'usuari del servicis essencial de transport, els usuaris veuen afectats greument el seu servicis però no se'ls impideix utilitzar-lo (Així ho entén, entre altres, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, Sala Contenciosa Administrativa, Secció Tercera, de 21 de desembre de 1999, en el fonament de dret quart).

Vist que en la present resolució s'han complit totes les prescripcions legals de caràcter general, així com les específiques reguladores de matèria concreta, resolc:

Primer

Als efectes previstos en l'apartat 2n de l'article 10é del Reial Decret Llei 17/1977, de 4 de març, i disposicions concordants, es determinen les mesures necessàries per a assegurar els servicis essencials mínims que haurà de prestar el personal en els centres de treball de València i Alacant de l'empresa Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana, mentre dure la situació de vaga.

Els servicis essencials mínims que hauran de prestar-se són els següents:

– S'establix un seixanta-sis per cent de les circulacions ordinàries dels trens i tramvies corresponents a la franja horària de 20.00 a 00.00 hores, els dies 8 i 9 d'octubre.

No s'integren en el còmput per als dits percentatges els denominats "trens materials", és a dir aquells que no transporten viatgers i especialment els coneguts com trens de "reposicionament", la finalitat dels quals és la de situar el material mòbil en els punts adequats per a reprendre la circulació a l'acabament dels períodes de vaga.

– Per a la franja horària de 00.00 hores a 03.00 hores dels dies 9 i 10 d'octubre, únicament s'autoritza el recorregut dels trens i tramvies fins a l'estació de destinació, sempre que el seu horari d'inici de recorregut s'haja produït en la franja anterior.

– En relació amb els servicis de manteniment d'instal·lacions fixes i tallers, tenint en compte la naturalesa d'estos servicis, es considera imprescindible establir els servicis mínims propis d'un dia festiu, en la franja horària de 20.00 hores a 00.00 hores, els dies 8 i 9 d'octubre, i del cinquanta per cent dels treballadors que integren les Brigades d'Atenció Permanent, amb un mínim de dues persones, per a la franja horària de 00.00 hores a 03.00 hores dels dies 9 i 10 d'octubre.

A l'empresa, una vegada escoltat el Comitè de Vaga, correspondrà la determinació d'estos servicis, que hauran de prestar-se amb els mitjans personals estrictament necessaris per a assegurar la seua prestació en condicions de màxima seguretat, i tant l'empresa com el Comitè de Vaga es responsabilitzaran del compliment d'estos servicis essencials mínims

Considerando lo anteriormente señalado, los días y horas de huelga convocados, donde es tradicional la afluencia masiva de personas con motivo de las celebraciones conmemorativas de la festividad del 9 d'Octubre, y los centros de trabajo y el personal afectado, teniendo en cuenta, el hecho de que son en parte días festivos, de gran afluencia de viajeros, teniendo en cuenta asimismo que en la fijación de los servicios mínimos no se debe impedir ni menoscabar el ejercicio del derecho de huelga, se han fijado servicios mínimos en porcentaje de un 60% de las circulaciones regulares, de 20.00 horas a 00.00 horas, los días 8 y 9 de octubre y únicamente para la franja de 00:00 horas a 03:00 horas, los días 9 y 10 de octubre, autorizar las circulaciones de trenes y tranvías que habiendo iniciado su recorrido en la franja anterior hayan de finalizar el mismo dentro de ésta conforme a los gráficos ya existentes. Con relación a los servicios de mantenimiento de instalaciones fijas y talleres, teniendo en cuenta la naturaleza de estos servicios, en aras a garantizar la mínima seguridad y atención de incidencias que se pudieran producir, se considera imprescindible establecer unos mínimos consistentes en los de un día festivo, para la franja horaria de 20.00 horas a 00.00 horas, los días 8 y 9 de octubre, y del 50% de los trabajadores que integran las Brigadas de Atención Permanente con un mínimo de 2 personas para la franja horaria de 00.00 horas a 03.00 horas, los días 9 y 10 de octubre, todo ello con la finalidad de hacer compatible el derecho de huelga de los trabajadores y el derecho del usuario del servicio esencial de transporte, los usuarios ven afectados seriamente su servicio pero no se les impide su utilización (Así lo entiende, entre otras, la Sentencia del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera de 21 de diciembre de 1999, en su fundamento de derecho cuarto)

Considerando que en la presente resolución se han cumplido todas las prescripciones legales de carácter general, así como las específicas reguladoras de materia concreta, resuelvo:

Primer

A los efectos previstos en el apartado 2º del artículo 10º del Real Decreto Ley 17/1977, de 4 de marzo, y disposiciones concordantes, se determinan las medidas necesarias para asegurar los Servicios Esenciales Mínimos que deberán prestarse por el personal en los centros de trabajo de Valencia y Alicante de la empresa Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana, mientras dure la situación de huelga.

Los servicios esenciales mínimos que deberán prestarse son los siguientes:

– Se establece un sesenta por ciento de las circulaciones ordinarias regulares grafadas de los trenes y tranvías, correspondientes a la franja horaria de 20.00 horas a 00.00 horas, los días 8 y 9 de octubre.

No se integran en el cómputo para dichos porcentajes los denominados "trenes materiales", es decir aquellos que no transportan viajeros y especialmente los conocidos como trenes de "reposicionamiento", cuya finalidad es la de situar el material móvil en los puntos adecuados para la reanudación de la circulación a la finalización de los periodos de huelga.

– Para la franja horaria de 00.00 horas a 03.00 horas de los días 9 y 10 de octubre, únicamente se autoriza el recorrido de los trenes y tranvías hasta la estación de destino, siempre que su horario de inicio de recorrido se haya producido en la franja anterior.

– Con relación a los servicios de mantenimiento de instalaciones fijas y talleres, teniendo en cuenta la naturaleza de estos servicios, se considera imprescindible establecer los servicios mínimos propios de un día festivo, en la franja horaria de 20.00 horas a 00.00 horas, los días 8 y 9 de octubre, y del cincuenta por ciento de los trabajadores que integren las Brigadas de Atención Permanente, con un mínimo de dos personas, para la franja horaria de 00.00 horas a 03.00 horas de los días 9 y 10 de octubre.

A la empresa, oído el Comité de Huelga, corresponderá la determinación de estos servicios, que deberán prestarse con los medios personales estrictamente necesarios para asegurar su prestación en condiciones de máxima seguridad, responsabilizándose tanto la empresa como el Comité de Huelga del cumplimiento de estos servicios esenciales mínimos.

Segon

Els servicis essencials establits en la present resolució, no podran ser pertorbats per alteracions o parades del personal designat per a la seua prestació. En cas de produir-se seran considerats il·legals i els que els ocasionen incorreran en responsabilitat, que els serà exigida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent.

El que disposa el paràgraf anterior no suposarà cap limitació dels drets que la normativa reguladora de la vaga reconega el personal en la dita situació no empleat en la cobertura dels servicis mínims establits, ni tampoc afectarà la tramitació o els efectes de les peticions que motiven la vaga.

Tercer

Que es notifique la present resolució als sindicats convocants, al Comitè de Vaga, a l'empresa i a la Conselleria d'Infraestructures i Transport.

Quart

La present resolució tindrà efectes immediats des de la data de notificació a les parts interessades.

Que s'advertisca amb la notificació a les parts que la present resolució és definitiva en via administrativa i contra ella es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de deu dies següents a la notificació, de conformitat amb el que disposen els articles 114 i següents que estableix el procediment per a la protecció dels drets fonamentals de la persona en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (BOE 167, de 14.07.1998).

València, 4 d'octubre de 2004.– El director general de Treball i Seguretat Laboral (per delegació de firma, Resolució d'11.04.01): Román Ceballos Sancho.

Conselleria de Cultura, Educació i Esport

ORDE de 7 de setembre de 2004, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, per la qual s'establí la implantació i organització de la formació professional específica en la modalitat a distància a la Comunitat Valenciana. [2004/X10193]

La Llei Orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les Qualificacions i de la Formació Professional (BOE de 20 juny), estableix, en els articles 1 i 2, com una de les finalitats de la llei, que l'oferta de formació, sostinguda amb fons públics, afavorirà la formació al llarg de tota la vida, acomodant-se a les distintes expectatives i situacions personals i professionals.

La Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de Qualitat de l'Educació (BOE de 24 de desembre), en l'article 52 afirma que l'educació permanent, entre altres objectius, ha d'oferir a tots els ciutadans la possibilitat de propiciar el seu desenvolupament professional i de facilitar l'accés als diferents nivells del sistema educatiu. així mateix, en relació amb la formació professional, s'establí en l'article 54 que les administracions educatives facilitaràn l'accés als nivells o graus de les ensenyances no obligatòries i que organitzaran en ells l'oferta pública d'ensenyança a distància, a fi d'atendre adequadament la demanda de formació permanent de les persones adultes.

D'altra banda, el Decret 105/2001, del Govern Valencià (DOGV de 15 de juny), pel qual es crea l'Institut per al Desenvolupament de l'Educació a Distància estableix, en l'article 4.1, que es considerarà com a oferta educativa per la modalitat d'educació a distància les ensenyances d'educació secundària obligatòria, batxillerat, formació professional específica, ensenyança oficial d'idiomes i aquelles altres ensenyances de règim especial que així ho requerisquen.

Segundo

Los servicios esenciales establecidos en la presente resolución, no podrán ser perturbados por alteraciones o paros del personal designado para su prestación. En caso de producirse serán considerados ilegales y quienes los ocasionaran incurrirán en responsabilidad, que les será exigida de acuerdo con el ordenamiento jurídico vigente.

Lo dispuesto en el párrafo anterior no supondrá limitación alguna de los derechos que la normativa reguladora de la huelga reconozca al personal en dicha situación no empleado en la cobertura de los servicios mínimos establecidos, ni tampoco afectará a la tramitación o efectos de las peticiones que motiven la huelga.

Tercero

Notifíquese la presente resolución a los sindicatos convocantes, al Comité de Huelga, a la empresa y a la Conselleria de Infraestructuras y Transportes.

Cuarto

La presente resolución tendrá efectos inmediatos desde la fecha de notificación a las partes interesadas.

Adviértase con la notificación a las partes que la presente resolución es definitiva en vía administrativa y contra ella podrá interponer recurso contencioso administrativo ante el Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, en el plazo de diez días siguientes a su notificación, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 114 y siguientes que establece el procedimiento para la protección de los derechos fundamentales de la persona en la Ley 29/1998, de 13 de julio, Reguladora de la Jurisdicción Contencioso administrativa (BOE 167, de 14.07.1998).

Valencia, 4 de octubre de 2004.– El director general de Trabajo y Seguridad Laboral (por delegación de firma, Resolución de 11.04.01): Román Ceballos Sancho.

Conselleria de Cultura, Educación y Deporte

ORDEN de 7 de septiembre de 2004, de la Conselleria de Cultura, Educación y Deporte, por la que se establece la implantación y organización de la formación profesional específica en la modalidad a distancia en la Comunidad Valenciana. [2004/X10193]

La Ley Orgànica 5/2002, de 19 de junio, de las Cualificaciones y de la Formación Profesional (BOE de 20 junio), establece, en sus artículos 1 y 2, como una de las finalidades de la ley, que la oferta de formación, sostenida con fondos públicos, favorecerá la formación a lo largo de toda la vida, acomodándose a las distintas expectativas y situaciones personales y profesionales.

La Ley Orgànica 10/2002, de 23 de diciembre, de Calidad de la Educación (BOE de 24 de diciembre), en su artículo 52 afirma que la educación permanente, entre otros objetivos, tiene que ofrecer a todos los ciudadanos la posibilidad de propiciar su desarrollo profesional y de facilitar el acceso a los distintos niveles del sistema educativo. asimismo, en relación con la formación profesional establece en el artículo 54, que las administraciones educativas facilitaràn el acceso a los niveles o grados de las enseñanzas no obligatorias y que organizaràn en ellos la oferta pública de enseñanza a distancia, con el fin de atender adecuadamente la demanda de formación permanente de las personas adultas.

Por otra parte, el Decreto 105/2001, del Gobierno Valenciano (DOGV de 15 de junio), por el que se crea el Instituto para el Desarrollo de la Educación a Distancia, establece, en su artículo 4.1, que se considerará como oferta educativa por la modalidad de educación a distancia las enseñanzas de educación secundaria obligatoria, bachillerato, formación profesional específica, enseñanza oficial de idiomas y aquellas otras enseñanzas de régimen especial que así lo requieran.